

det Standpunkt, som vi have indtaget og indtage i dette Øjeblik, er i Overensstemmelse med, hvad der af den nuværende Konseilspræsident i sin Tid er blevet udtalt ved lignende Lovforslags Behandlinger. Jeg skal gerne indrømme, at ogsaa denne Sag er et Vidnesbyrd om det uheldige, der ligger i at have denne Sammenblanding af Stat og Kirke, som vi have, men det er noget, der ikke kan ændres ved en Lov om Ligning af Bidrag til de københavnske Sognekirker, og det er en Sag, som der vist ikke er andre Medlemmer end netop det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg), der ønsker, at vi skulle komme ind paa at drøfte yderligere ved dette Lovforslags Behandling. Det ærede Medlem fik jo Lejlighed til at komme ind ikke alene paa dette, men paa en Mængde andre mere eller mindre storpolitiske Forhold. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i saa Henseende.

Det ærede Medlem vilde gøre det foreliggende Lovforslag til en stor Sag ved at nævne, hvor store Summer det drejede sig om, og for at faa det rigtig stort, maatte han tage Degne- og Klokkerpenge med, de Degne- og Klokkerpenge, som det ærede Medlem og hans Partifæller i sin Tid have gjort sig berømte ved at tale om en hel Aften eller mere. Men Summens Størrelse har i Virkeligheden ikke noget som helst med Lovforslaget at gøre. Det, Lovforslaget gaar ud paa, er kun at bestemme, om de til Kirkernes Vedligeholdelse nødvendige Beløb skulle paalignes under eet eller paa hver Kirkes Menighed for sig, og det har ikke noget med Summerens Størrelse at gøre. Jeg kan derfor heller ikke se — jeg maa maaske gøre den Bemærkning, skønt Spørgsmaalet om Udvalgsbehandling ikke foreligger endnu —, at det vilde have nogen som helst Interesse for et Udvalg at faa dokumenteret det, som det ærede Medlem mente at kunne dokumentere, nemlig at det ikke er nødvendigt at opkræve saa meget, som Ministeriet maatte ønske, thi et Udvalg vilde ikke have nogen som helst Indflydelse paa, hvor meget det maatte vise sig nødvendigt at paaligne til Kirkerne. Det, Udvalget skulde afgøre, er kun dette, om det maa anses for retfærdigt at paaligne Bidraget til Kirkerne under eet eller inden for hver Sognemenighed for sig. Det er et Spørgsmaal, som jeg synes er afgjort, eller som vi i hvert Fald have taget Stilling til for lang Tid siden, og der er næppe Grund til at ind-

tage et andet Standpunkt end det, vi have indtaget tidligere.

Jeg skal ikke nægte, at det har interesseret mig at lægge Mærke til, at for det ærede Medlem synes Principperne at skifte, efter som det passer bedst i hans Kram. Medens det ærede Medlem og hans Meningsfæller som Regel holde paa, at alle Udgifter helst skulle udredes af den fælles Kasse, Statskassen, for at falde saa retfærdigt og jævnt som muligt, gør det ærede Medlem sig nu til Talsmand for, at man i Stedet for at paaligne de til de københavnske Kirkers Vedligeholdelse nødvendige Midler paa Byens samlede Befolkning skulde paaligne dem paa hver enkelt Menighed for sig. Det ærede Medlem mener, at man da vilde blive mere sparsommelig. Men hvorfor man skulde blive mere sparsommelig her, naar det samme ikke gælder i saa mange andre Forhold, hvor det ærede Medlem og hans Meningsfæller netop tale for, at man ikke skal paaligne Udgifterne til lignende Foranstaltninger paa de mindre Samfund, men tage Beløbet af Statskassen, forstaar jeg ikke. Jeg har faaet det Indtryk, at det ærede Medlem udmærket godt kan lade Principperne forandre sig, eftersom de passe til de Sager, han ønsker belyst fra et efter hans Mening og for hans Parti gunstigt Synspunkt.

Maa jeg føje til, at det ærede Medlems Udtalelser om den Indflydelse, han mener, Københavns Kommunalbestyrelse burde have paa, hvor meget der skal paalignes til Kirkernes Vedligeholdelse, er der efter min Mening saa meget mindre Grund til at komme dybere ind paa, som — hvis vi ikke vedtage Loven, men blive ved Christian Vs danske Lovs Bestemmelser —, Kommunalbestyrelsen da slet ikke vil blive hørt derom. Man opkræver da det, der maatte anses for nødvendigt indenfor hvert Sogns Menighed. Den højtærede Minister har allerede vist, at det ikke er helt i det blaa, at Kommunalbestyrelsen har haft Lejlighed til at udtale sig, men at man adskillige Gange er gaaet netop til den Udskrivning, som Magistraten med Tilslutning af Kommunalbestyrelsen har anbefalet eller erklæret sig for.

Borghjerg: Den højtærede Kultusminister brugte meget lang Tid til at foretage en minutiøs Stilretning af en Udvalgsbetænkning, som Borgerrepræsentationen har afgivet i denne Sag i Vinter. Men denne Stilretning er rigtignok af den Natur, at ikke en Gang en overordentlig